

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 48/14
Люксембург, 3 април 2014 г.

Решение по дело C-559/12 Р
Франция/Комисия

**Съдът потвърждава, че мълчаливата неограничена гаранция, предоставена от
Френската държава в полза на La Poste, представлява неправомерна
държавна помощ**

*Съществува презумпция, че предоставянето на подобна гаранция води до подобряване
на финансовото положение на предприятието, като облекчава тежестите,
натоварващи неговия бюджет*

До преобразуването му в публично акционерно дружество на 1 март 2010 г. френското дружество La Poste се разглежда като промишлено-търговско публично предприятие (*établissement public à caractère industriel et commercial*, наричано по-нататък „EPIC“), т.е. публичноправно юридическо лице, което разполага с отделна от държавата правосубектност, с финансова самостоятелност и със специфична предоставена компетентност, но към което не се прилагат производствата за установяване на неплатежоспособност и обявяване в несъстоятелност по общия ред.

С решение от 26 януари 2010 г.¹ Комисията установява наличието на неограничена гаранция от страна на френската държава в полза на La Poste поради някои особености, които са неразривно свързани със статута му на публично предприятие. Тя отбелязва, че спрямо La Poste не се прилага общият ред на оздравяване и ликвидация на предприятията, изпаднали в затруднение и че кредиторите на La Poste са винаги сигурни, че техните вземания ще бъдат изплатени. Комисията стига до извода, че неограничената гаранция, предоставена от Франция в полза на La Poste, представлява държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар.

Подадената от Франция жалба за отмяна е отхвърлена с Решение от 20 септември 2012 г.², като Общият съд приема по същество, че подобна неограничена гаранция представлява предимство в полза на La Poste. Франция подава жалба до Съда.

В рамките на тази жалба Франция упреква по-специално Общия съд, от една страна, в това, че според него Комисията може да обърне доказателствената тежест относно наличието на гаранция, и от друга страна, в това, че този съд е нарушил правилата относно необходимата за тази цел степен на доказване. При все това Съдът отбелязва, че Общият съд не е утвърдил никакво използване на отрицателни презумпции, нито обръщане на доказателствената тежест от страна на Комисията. Всъщност по подобие на Общия съд и Съдът счита, че Комисията е разгледала положително въпроса дали е налице неограничена държавна гаранция в полза на La Poste, като е взела предвид множество съвпадащи елементи, които позволяват да се установи предоставянето на подобна гаранция. По същия начин Съдът потвърждава — както това се признава с основание от Общия съд — че за да докаже наличието на мълчалива гаранция, Комисията може да се основе на метода на съвкупността от сериозни, точни и съвпадащи улики, за да провери дали във вътрешното право съществува действително задължение за държавата да ангажира собствените си

¹ Решение 2010/605/ЕО на Комисията от 26 януари 2010 година относно държавна помощ С 56/07 (ex E 15/05), отпусната от Франция в полза на La Poste (ОВ L 274, стр. 1).

² Решение на Общия съд от 20 септември 2012 г. по дело Франция/Комисия ([T-154/10](#)).

ресурси за покриване на загубите на неплатежоспособното ЕРiC и следователно достатъчно конкретен икономически риск от обременяване на държавния бюджет с тежести.

Франция упреква Общия съд и в това, че е допуснал грешка при прилагането на правото, като е приел, че Комисията е установила надлежно наличието на предимство, произтичащо от твърдяната държавна гаранция. В това отношение Съдът обявява, че съществува оборима презумпция, според която предоставянето на мълчалива и неограничена държавна гаранция в полза на предприятие, спрямо което не се прилагат обичайните производства по оздравяване и ликвидация, води до подобряване на неговото финансово положение чрез облекчаване на тежестите, които обикновено натоварват неговия бюджет. Всъщност подобна държавна гаранция дава непосредствено предимство на това предприятие и представлява държавна помощ, доколкото тя се предоставя безвъзмездно и позволява да се получат по-добри финансови условия за заем, отколкото обичайно съществуващите на финансовите пазари. По този начин, за да се докаже предимството, предоставено на предприятието получател посредством такава гаранция, е достатъчно Комисията да установи наличието на самата гаранция, без да е нужно да доказва действителните ѝ последици от момента на нейното предоставяне. Следователно Общият съд правилно е стигнал до заключението, че Комисията се е съобразила с тежестта и степента на доказване, която е необходима, за да се докаже предоставеното с мълчаливата и неограничена държавна гаранция предимство, като уточнява, че подобна гаранция дава възможност на заемополучателя „да се ползва от по-ниски лихвени проценти или да представи обезпечение с по-ниска стойност“.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708